

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH Z WIEDZY O SPOŁECZEŃSTWIE DLA UCZNIÓW Z ORZECZENIEM LUB OPINIĄ Z PORADNI PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNEJ

I. Uczeń niedosłyszący

- uczeń powinien zająć w sali lekcyjnej miejsce, z którego będzie najlepiej słyszał nauczyciela (lewa lub prawa strona w zależności od tego czy jest to niedosłuch lewostronny czy prawostronny), zapewnienie optymalnych warunków akustycznych,
- wyraźne artykułowanie z właściwą intonacją,
- upewnienie się czy uczeń zrozumiał polecenie,
- monitorowanie sporządzanych przez ucznia notatek i wykonywanych ćwiczeń,
- częste powtarzanie informacji,
- częste stosowanie pomocy wizualnych,
- ograniczenie ilości prac domowych oraz zadbać o to, aby rodzice pomagali w odrabianiu zadań domowych,
- tempo pracy powinno być dostosowane do możliwości percepcyjnych ucznia,
- nie należy gwałtownie gestykulować,
- nauczyciel nie powinien jednocześnie pisać na tablicy i komentować (należy stać przodem do ucznia),
- praca z tekstem pod kierunkiem nauczyciela.

II. Uczeń słabo widzący

- dostosowanie oświetlenia w sali do potrzeb ucznia,
- dostosowanie miejsca pracy ucznia do jego potrzeb (blisko nauczyciela, tablicy, kontrasty barwne dla lepszej orientacji),
- stosowanie odpowiedniej czcionki w tekście- kartach pracy (powiększona, wytłuszczona),
- dostosowanie innych elementów graficznych do potrzeb ucznia,
- ćwiczenia nie mogą angażować receptorów wzroku dłużej niż przez 15 minut,
- wydłużenie czasu pracy podczas testów, sprawdzianów,
- w miarę możliwości częste korzystanie ze sprzętu audio (audiobooki),
- dopuszczenie pisania prac domowych na komputerze,
- monitorowanie pracy ucznia na lekcji poprzez zadawanie pytań „czy rozumie?, czy dobrze widzi?”

III. Uczeń niepełnosprawny ruchowo (w tym z afazją)

- dostosowanie stanowiska pracy do specyfiki niepełnosprawności ucznia,
- środki dydaktyczne powinny być w zasięgu ręki ucznia,
- w przypadku niepełnosprawności kończyn górnych należy umożliwić zamianę prac pisemnych na odpowiedź ustną,
- uczeń powinien siedzieć w ławce z osobą sprawną ruchowo,
przy afazji:
- wydłużenie czasu odpowiedzi ustnej,
- uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi,

- uzupełnienia wypowiedzi ustnej zapisem.

IV. Uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

A. Dysgrafia

- uczeń powinien siedzieć blisko nauczyciela,
- monitorowanie pracy ucznia (notatki, ćwiczenia),
- precyzyjne formułowanie poleceń,
- dopuszczenie pisma drukowanego oraz prac na komputerze,
- możliwość odczytania pracy domowej w przypadku niewyraźnego pisma,
- umożliwienie zaliczenia części materiału w formie ustnej.

B. Dysleksja

- uczeń nie powinien głośno czytać przed całą klasą,
- monitorowanie pracy ucznia (notatki, ćwiczenia),
- precyzyjne formułowanie poleceń,
- wydłużenie czasu pracy z tekstem,
- jak najczęściej stosować środki wizualne i skojarzeniowe,
- monitorowanie stopnia rozumienia czytanego tekstu przez ucznia.

C. Dysortografia

- monitorowanie pracy ucznia (notatki, ćwiczenia),
- precyzyjne formułowanie poleceń,
- poprawność ortograficzna nie wpływa na ocenę,
- umożliwienie zaliczenia części materiału w formie ustnej

V. Uczeń zdolny

- stosowanie różnorodnych metod nauczania (aktywizujące),
- indywidualizowanie pracy z uczniem jednocześnie nie alienując go (przygotowanie do konkursów, olimpiad,
- zachęcanie do samokształcenia (metoda portfolio), samooceny i samokontroli,
- samorealizacja (własne projekty),
- udział w zajęciach dodatkowych.

VI. Uczeń o inteligencji niższej niż przeciętna

- w związku z dużym problemem w selekcji i wyborze najważniejszych informacji z danego tematu można wypisać kilka podstawowych pytań, na które uczeń powinien znaleźć odpowiedź czytając dany materiał (przy odpytywaniu prosić o udzielenie na nie odpowiedzi),
- podobnie postępować przy powtórkach,
- pozostawianie większej ilości czasu na przygotowanie się z danego materiału (dzielenie go na małe części, wyznaczanie czasu na jego zapamiętanie i odpytywanie),
- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego,
- częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień,

- należy zezwolić na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach.

VII. Uczeń w sytuacji kryzysowej / traumatycznej

- stworzenie przyjaznej spokojnej atmosfery,
- uwzględnienie problemów ucznia w odniesieniu do zachowania na lekcji,
- umożliwienie zaliczania zaległego materiału w późniejszym terminie,
- rozłożenie zaliczanego materiału na mniejsze partie,
- przedłużenie czasu pracy ucznia,
- nauczyciel może odpytać ucznia na osobności, a nie przy całej klasie, nie ponaglać, nie krytykować, nie zawstydząć, nie mobilizować stwierdzeniami „jak się postarasz, to będzie lepiej”,
- nie zadawać do domu obszernych partii materiału do opanowania,
- zadbanie o rozwój sfery emocjonalnej takiego ucznia,
- ewentualne zapewnienie dodatkowych terminów prac pisemnych i odpowiedzi,
- unikanie krępujących, osobistych pytań wynikających z tematu lekcji.

VIII. Uczeń z zespołem Aspergera

- dostosowanie do indywidualnych potrzeb ucznia miejsca nauki i procesu nauczania;
- eliminowanie bodźców rozprasających (wzrokowych, słuchowych);
- dostosowanie metod i form pracy do indywidualnych potrzeb ucznia;
- pomoc w nabywaniu umiejętności w zakresie „funkcji wykonawczych”, takich jak umiejętności organizacyjne i umiejętności uczenia się;
- stosowanie modelu edukacji opartego na doświadczeniu;
- popieranie informacji słownych tekstem pisanym albo obrazem, ilustracją, filmem;
- przedstawianie nowych pojęć lub materiału abstrakcyjnego w sposób możliwie najbardziej konkretny;
- zwracanie się do dziecka bezpośrednio po imieniu,
- powtarzanie poleceń, sprawdzanie stopnia zrozumienia polecenia,
- czekanie aż rozpocznie pracę;
- używanie krótkich zdań i podawanie jasnych instrukcji;
- zachęcanie ucznia, by w razie potrzeby prosił o powtórzenie, uproszczenie czy zapisanie polecenia;
- uwzględnianie deficytów w zakresie rozumienia niedosłownych wypowiedzi, ironii, metafor, słów i wyrażeń wieloznacznych, a także pojęć abstrakcyjnych,
- wyjaśnianie ich za pomocą obrazów albo przeciwieństw np. przyjaźń - wrogość;
- używanie prostego i jednoznacznego języka, unikanie ironii, dowcipów, przenośni, idiomów (chyba, że wiemy, że uczeń prawidłowo je rozumie);
- w związku z trudnościami w prawidłowym odczytaniu przez ucznia sygnałów pozawerbalnych, każdy wyraz twarzy i gest powinien być poparty informacją słowną. kreatywne wykorzystywanie zainteresowań ucznia;
- wspomaganie rozwoju umiejętności komunikacyjnych (słownictwo, rozumienie);
- dbanie o pozytywną więź z dzieckiem, praca w oparciu o tzw. pozytywne wzmocnienia – pochwały, nagradzanie;
- wdrażanie i oczekiwanie od ucznia przestrzegania zasad panujących w szkole;
- pomoc w sytuacjach przeżywanego stresu poprzez przewidywanie, zapobieganie, rozumienie przyczyn i rozwiązywanie stresujących sytuacji;

- wspieranie i umożliwianie kontaktów społecznych.

W przypadku uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego szczególne dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych uczniów znajdują się w Indywidualnych Programach Edukacyjno - Terapeutycznych.